

1. Бо цей Мелхиседек, цар Салиму, священник Бога Всевишнього, що був стрів Авраама, як той вертався по поразці царів, і його поблагословив.
2. Авраам відділив йому й десятину від усього, найперше бо він визначає цар правди, а потім цар Салиму, цебто цар миру.
3. Він без батька, без матері, без родоводу, не мав ані початку днів, ані кінця життя, уподобився Божому Сину, пробуває священником завжди.
4. Побачте ж, який він великий, що йому й десятину з добичі найліпшої дав патріярх Авраам!
5. Ті з синів Левієвих, що священство приймають, мають заповідь брати за Законом десятину з народу, цебто з братів своїх, хоч і вийшли вони з Авраамових стегон.
6. Але цей, що не походить з їхнього роду, десятину одержав від Авраама, і поблагословив того, хто обітницю мав.
7. І без усякої суперечки більший меншого благословляє.
8. І тут люди смертельні беруть десятину, а там той, про якого засвідчується, що живе.
9. І, щоб сказати отак, через Авраама і Левій, що бере десятини, дав сам десятини.
10. Бо ще в батькових стегнах він був, коли стрів його Мелхиседек.

11. Отож, коли б досконалість була через священство левитське, бо люди Закона одержали з ним, то яка ще потреба була, щоб Інший Священик повстав за чином Мелхиседековим, а не зватися за чином Аароновим?

12. Коли бо священство змінється, то з потреби буває переміна й Закону.

13. Бо Той, що про Нього говориться це, належав до іншого племені, з якого ніхто не ставав був до жертівника.

14. Бож відомо, що Господь наш походить від Юди, а про це плем'я, про священство його, нічого Мойсей не сказав.

15. І ще більше відомо, коли повстає на подобу Мелхиседека Інший Священик,

16. що був не за законом тілесної заповіді, але з сили незнищального життя.

17. Бо свідчить: Ти Священик навіки за чином Мелхиседековим.

18. Попередня бо заповідь відкладається через неміч її та некорисність.

19. Бо не вдосконалив нічого Закон. Запроваджена ж краща надія, що нею ми наближуємось до Бога.

20. І поскільки воно не без клятви,

21. вони бо без клятви були священиками, Цей же з клятвою через Того, Хто говорить до

Нього: Клявся Господь і не буде Він каятися: Ти Священик навіки за чином Мелхиседековим,

22. то постільки Ісус став запорукою кращого Заповіту!

23. І багато було їх священиків, бо смерть боронила лишатися їм,

24. але Цей, що навіки лишається, безперестанне Священство Він має.

25. Тому може Він завжди й спасати тих, хто через Нього до Бога приходять, бо Він завжди живий, щоб за них заступитись.

26. Отакий бо потрібний нам Первосвященик: святий, незлобивий, невинний, відлучений від грішників, що вищий над небеса,

27. що потреби не має щодня, як ті первосвященики, перше приносити жертви за власні гріхи, а потому за людські гріхи, бо Він це раз назавжди вчинив, принісши Самого Себе.

28. Закон бо людей ставить первосвящениками, що немочі мають, але слово клятви, що воно за Законом, ставить Сина, Який досконалий навіки!